

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

§. I. Dulcis consideratio magnitudinis Dei, & propriæ parvitas, itemq[ue]
fidelitatis Dei, & propriæ infidelitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

HLVDOWICI BLOSII MARGARITI SPIRITUALIS PARS SEXTA.

SIVE

DIVINI AMORIS IGNIARIOLVM CUM EXERCITIOLIS VARIIS PIARUM PRECATIONUM.

§ I.

*Dulcis consideratio magnitudinis
Dei, & propriae parvitas, itemq;
fidelitatis Dei, & propria infide-
litas.*

1. Dei magnitudo, & nostra parvitas.
2. Dei fidelitas & beneficentia collata cum no-
stra ingratitude.
3. Propositum emendationis futurae, ex hac
collatione elicatum.

1.
Conside-
ratio ma-
jestatis
divinae;

Deus meus, Rex
est saeculorum,
& Dominus su-
mae majestatis,
summæque o-
pulentiae nobi-
litas & excel-
lentiae: altissimus, incompre-
hensibilis, omnipotens & aeter-
nus est. Caelum & terram, & ce-
tera omnia de nihilo creavit; crea-

taque conservat, regit, ac mo-
deratur sine labore. Lucem in-
habitat inaccessibilem, & ta-
men ubique praesens ac totus est,
visibilemque hunc mundum in-
visibiliter implet. Omnia clarif-
simè videt, & ipsas quoque cor-
dium cogitationes, intentiones
atque affectiones omnes conside-
rat. Omnia perfectissimè cogno-
scit, praeterita, praesentia & futu-
ra. Magnitudinis ejus, sapientiae
ejus, dignitatis & gloriae ejus nul-
lus est finis. Ipse est summè san-
ctus, summè pulcher, summè sua-
vis, summè bonus, clemens & mi-
sericors. Ipse est benedictus, &
laudabilis, & gloriosus, & super-
exaltatus in saecula. Ego verò vi-
lissimus vermis sum; peccator
sum

Pl. 146

Dia. 6

E. nostra
parvitas

in.

MIVINE
AMORIS
IGNIA-
BIOLUM
sum immundus, & indignus, quæ terra sustineat. Pulvis sum & cinis, pauper & inops, infirmus & miser. Nihil possum, nihil habeo, nihil sum ex me. O! quis ille, & quis ego?

2. Deus meus mihi semper fidelis fuit: ab æterno me purissimè dilexit. Gratuita pietate suâ fecit me creaturam rationalem, insigniēs animam meam nobilissimâ elegantissimâque imagine suâ. Voluit me nasci in Ecclesia sua sancta, & rectam Christianamque fidem mihi dedit. O stupenda, ô amorosa & amorosè recolenda ejus miseratio! Excelsus ille Deus indicibili charitatis dulcore penetratus ac victus, naturam meam suscepit, & homo factus est Deus meus, factus est frater meus, ne ego exfors supernæ hereditatis remanerem, & in æternū perirem. Triginta tribus annis laborans in terra, salutem meam studiosissimè peregit. Mei causâ pretiosum Sanguinem suum ad extremam usque guttulam fudit. Injurias, contemptum, opprobria, diros cruciatus, & ignominiosam mortem crucis patienter libenterque pro me pertulit. Tam specialiter pro me omnia illa fecit atque passus est, ac si solus ego redimi debuisssem. Sic igitur, sic amabilis Dominus meus me redemit: sic felicitatem & beatitudinem æternam, quam perdidērā, mihi recuperavit. O! quomodo amavit me? Cùm ab eo aversus essem, diu longanimiterque peccantem susti-

nuit: multis intereā modis me ad se revocans. Et tandem mihi per gratiam ejus converso, clementer remisit peccata mea, quæ innumera gravissimaque erant. Sed & quotidie me sæpius cadentem misericorditer erigit, atque ad se revertentem, culpamque agnoscentem benignissimè recipit, emundat ac sanat. Docet, dirigit, adjuvatque me incessanter, & sicut pupillam oculi sui custodit. Ipsam dulcissimam Genitricem suam virginem Mariam, mihi in matrem, advocatam, & consolatricem, auxiliatricemque donavit. Insuper nobilissimo Principi Angelo suo custodiam mei mandavit. Ita mei curam gerit, quasi solus essem in toto orbe terrarum. Æstuantissimo salutis meæ desiderio tenetur, & tam adversa quàm prospera omnia mihi in bonum convertere cupit ac nititur. Nihil obliviscitur eorum quæpiè ad honorem ejus (ipso adjuvante) ago, loquor, audio, lego, meditor, oro, desidero, & ne minimam quidem cogitationem bonam ex bona voluntate prodeuntem perire sinit: sed omnia illa mihi fidelissimè asservat apud se, licet ea nimis imperfectè & indignè à me fiant. Animam meam gratia visitationeque sua, & excellentissimo altaris Sacramento mirè pascit, consolatur ac recreat: corpusculum etiam rebus necessariis fovet. Innumera, prorsus beneficia mihi præstitit, & adhuc lingulis præstat momentis, ineffa-

D d bi-

quemque
collata.
Expecta-
tio.
Conver-
sio.

Manute-
natio.

Illustra-
tio.

Patroci-
nium Vir-
ginis &
Angeli
custodiam.

Prospere
& adver-
sa, à bono
Deo.

Retribu-
tio ope-
rum.

Crebra
visitatio
internæ
& Sacra-
menta &
auxilia
corporalia.

Beneficia
specialia
gratia in-
numera

DIVINI AMORIS IGNIA-RIOLUM Promissa in celo gloria. bilemque benevolentiam ostendit. Denique, lucidissimum, amoenissimum & gloriosissimum Regnum suum mihi promisit, in quo vult me sui fruitione perenniter gaudere.

Non vult beatus esse sine me, si ego ei servire, atque in ejus amore perseverare volo. Ah! nulla umquam mater tam tenerè dilexit unicum filium suum, quam tenerè ille me diligit. Amor ejus erga me dulcissimus, ardentissimus, immensus, & planè * intemperans est. Sed ego, heu! mala pro bonis perversè reddens, infidelis & ingratus ei semper fui, & adhuc sum: nam & gratiam ejus multis modis in me impedio, ac dona destruo. O quanta est illius erga me fidelitas! & quanta mea erga eum infidelitas!

Verè dignum & justum est, ut ego post hac Deo meo humillimè me submittam, & ingentem reverentiam ac venerationem illi exhibeam, eumque ex toto corde meo diligam, & me funditus semper contemnam atque resignem: justum est, ut coram illo, qui mihi ubique præsens est, & coram sanctis Angelis ejus, pudicè, innocenter ac purè vivam. Hanc gratiam ipse mihi conferre dignetur, ad æternam laudem

nominis sui, Amen.

S. I I.

Joannes Rusbrochius laudat exercitium procedens.

1. Superioris exercitia excellentia.
2. Exercitium crebrum actuum amoris prestat omnium aliarum virtutum exercitiis.

AMOROSA consideratio magnitudinis Dei, & fidelitatis ejus erga nos, nostræ item parvitas, & erga Deum infidelitatis, tam est jucunda atque utilis, ut vehementer admirer nos umquam posse ejus oblivisci. Sane nullam aliud est exercitium (quod ipse noverim) fructuosius ad pertingendum ad veram humilitatem & resignationem. Si verò per hoc exercitium numquam fortè, durante hac vita, èd pervenerimus, ut vitis funditus moriamur, ac nos ipsos perfectè contemnamus; nec sic tamen illud debemus deserere: id enim ipsum maxime utilitatem semper nobis afferet. Certè nos per illud & per gratiam Dei proficiemus in vera charitate, atque ita aptiores propensioresque ad nostri despectionem & resignationem redemur. Charitas enim humilitatis mater est. Quare, qui perfectè humilis esse concupiscit, discat perfectè amare Deum.

Quantum in nobis augetur amor erga Deum seu vera charitas, tantum in nobis crescit nostri vilipensio, ac sancta illa animi depressio, quam nos coram divina majestatem de jicimus at pernamurque.

* Si

* Sive supra modum, & mensuram magna. Nostra pro hu omnibus ingrati-tudo.

3. Propositum amoris ex hac comparatione ad emendationem vita.

1. Exerci-tium paulo-te vult-tilia.

2. Exerci-tium de-vini a-moru o-liaum virtutu exercitiis longe prestat.